

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

SPRENDIMAS

DĖL G. D. IR ADB „COMPENSA VIENNA INSURANCE GROUP“ GINČO NAGRINĖJIMO

2019 m. liepos 31 d. Nr. 242-309

Vilnius

Lietuvos bankas gavo advokatės O. G. (toliau – pareiškėjo atstovė), atstovaujančios G. D. (toliau – pareiškėjas) interesams, kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2019 m. sausio 23 d. Klaipėdoje, Sausio 15-osios ir Minijos gatvių sankryžoje, įvyko eismo įvykis: pareiškėjo vairuojamas automobilis „Volkswagen Passat“, valst. Nr. (*duomenys neskelbiami*), (toliau – automobilis „Volkswagen“) važiavo nuo Minijos g. link Sausio 15-osios g. ir reguliuojamoje šviesoforu sankryžoje, degant draudžiamam (raudonam) šviesoforo signalui, kai prie šviesoforo pritvirtinta lentelė su žalia rodykle, nukreipta į dešinę, suko į dešinę ir, baigdamas atlikti manevrą, susidūrė su Sausio 15-osios g. nuo Taikos pr. važiuojančiu ir degant žaliai šviesoforo signalui sukančiu į kairę (apsisukinėjančiu) automobiliu „BMW 525“, valst. Nr. (*duomenys neskelbiami*), (toliau – automobilis „BMW“), kurį vairavo D. M. (toliau – įvykis). Po eismo įvykio abu vairuotojai susitarė dėl kaltės ir iš įvykio vietos automobilius patraukė į šalia esančią degalinės aikštelę. Patraukę automobilius abu vairuotojai kaltę neigė, todėl tam, kad būtų patikslintos aplinkybės, buvo iškviesta policija. Atvykus policijos pareigūnams pareiškėjas ir automobilio „BMW“ vairuotojas susitarė dėl eismo įvykio aplinkybių, D. M. pripažino savo kaltę, todėl eismo įvykio dalyviai užpildė eismo įvykio deklaraciją – joje automobilio „BMW“ vairuotojas savo parašu patvirtino, kad yra atsakingas už eismo įvykį.

Pareiškėjas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) 13 straipsnio 1 dalimi, draudikui, apdraudusiam transporto priemonės „BMW“ valdytojų civilinę atsakomybę, pateikė pretenziją dėl padarytos žalos. Draudikas 2019 m. kovo 22 d. raštu pareiškėjui pateikė sprendimą, kuriuo atsisakė pareiškėjui išmokėti draudimo išmoką ir nurodė, kad automobilio „BMW“ valdytojas savo veiksmais nepažeidė Kelių eismo taisyklių (toliau – KET) ar kitų teisės aktų reikalavimų, todėl draudikui nekyla civilinė atsakomybė pareiškėjui atlyginti žalą. Pareiškėjas nesutiko su tokiu draudiko priimtu sprendimu, todėl tarp šalių kilo ginčas.

Kreipimesi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo pareiškėjo atstovė teigė nesutinkanti su draudiko priimtu sprendimu. Jos manymu, draudikas visiškai ignoruoja šalių pasirašytą eismo įvykio deklaraciją, kurią pasirašė abu eismo įvykio dalyviai. Pareiškėjo atstovė nurodo, kad draudiko priimtas sprendimas yra neobjektyvus, nes draudikas nepagrįstai nevertino užfiksuotų eismo įvykio aplinkybių schemos ir šalių pasirašytos deklaracijos ir tokiais savo veiksmais siekia išvengti draudimo išmokos mokėjimo. Pareiškėjo atstovė nuodo, kad po eismo įvykio abu vairuotojai užpildė eismo įvykio deklaraciją, jos 14 punkte vairuotojas D. M. pripažino savo kaltę dėl įvykusio eismo įvykio ir pasirašė, kad yra atsakingas už padarytą žalą.

Pareiškėjo atstovė taip pat nurodo, kad, draudikui atsisakius mokėti draudimo išmoką, pareiškėjas kreipėsi į Klaipėdos apskrities vyriausiąjį policijos komisariatą (toliau – Klaipėdos AVPK), kad policija ištirtų šį eismo įvykį ir pagal pateiktą eismo įvykio deklaraciją dar kartą nustatytu kaltininką. Pareiškėjo atstovė pažymi, kad 2019 m. balandžio 29 d. nutarimu Klaipėdos AVPK nutarė administracinės teisenos nepradėti, tačiau nurodė, kad eismo įvykio deklaracija ar ją atitinkantis dokumentas, kai eismo įvykio dalyviai nepranešė apie eismo įvykį

policijai, yra pagrindinis ir pirminis dokumentas, kuriuo draudikas turi vadovautis ir rūpestingai bei atsakingai ištirti aplinkybes.

Pareiškėjo atstovės teigimu, nėra objektyvių duomenų, patvirtinančių, kad pareiškėjas per eismo įvykį pažeidė KET 101 punkto reikalavimus, nes smūgis į jo automobilio kairę pusę buvo baigiant atlikti manevrą. Pareiškėjo atstovės nuomone, pareiškėjo kaltės nenustatė ir Klaipėdos AVPK. Pareiškėjos atstovės teigimu, sprendžiant, kas yra atsakingas už eismo įvykį asmuo, eismo įvykio deklaracijos įrodomoji reikšmė yra prilyginama policijos pareigūnų tyrimui. Be to, pareiškėjo atstovė teigia, kad teisės aktai nedraudžia asmeniui pripažinti savo civilinės atsakomybės kilimo, o deklaracijos pildymo atveju susitarimas dėl tam tikrų faktų ir savo atsakomybės ribų neprieštarauja Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.252 straipsnio 2 dalies nuostatoms, nes neapriboja civilinės atsakomybės kilimo. Pareiškėjo atstovė nurodo, kad asmens atsakomybės už padarytą žalą pripažinimas, išreikštas eismo įvykio deklaracijoje, laikytinas neteisminiu fakto pripažinimu, todėl draudikas nepagrįstai netenkino pareiškėjo prašymo išmokėti draudimo išmoką. Dėl šios priežasties pareiškėjo atstovė prašė Lietuvos banko rekomenduoti draudikui įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti 764 Eur draudimo išmoką dėl eismo įvykio.

Atsiliepime į pareiškėjo atstovės kreipimąsi draudikas nurodė nesutinkąs su pareiškėjo atstovės reikalavimu ir prašo jį atmesti. Draudiko teigimu, jam pagal teisės aktų nuostatas kyla prievolė išmokėti draudimo išmoką tik tada, kai valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė. Draudikas mano tinkamai atlikęs tyrimą: surinko eismo įvykio dalyvių paaiškinimus apie eismo įvykio aplinkybes, apžiūrėjo eismo įvykio metu sugadintą turtą, įvertino padarytų sugadinimų pobūdį, dydį, surašė sugadinto turto apžiūros aktą ir kreipėsi į policiją dėl įvykio. Draudikas pažymi, kad, nustatant dėl eismo įvykio atsakingą asmenį, būtina įvertinti, kurio eismo įvykio dalyvio padarytas teisės aktų pažeidimas lėmė eismo įvykio kilimą. Draudiko nuomone, iš surinktos informacijos paaiškėjo, kad automobilio „BMW“ vairuotojas per eismo įvykį apsisukinėjo sankryžoje degant leistinam šviesoforo signalui, o pareiškėjas suko į dešinę darydamas manevrą esant raudonam šviesoforo signalui su pritvirtinta lentele su žalia rodykle, nukreipta į dešinę. Draudiko teigimu, pagal KET 147 punktą, sukdamas į kairę (apsisukdamas), vairuotojas privalo duoti kelią transporto priemonėms, važiuojančioms lygiareikišmiu keliu priešinga kryptimi tiesiai arba į dešinę, o sankryžoje, kurioje leidžiama lenkti, ir lenkiančioms transporto priemonėms. Draudiko nuomone, iš pateikto vairuotojų paaiškinimo paaiškėjo, kad automobilio „BMW“ vairuotojas, nepažeisdamas KET, prieš apsisukdamas praleido priešinga kryptimi važiuojančius automobilius ir, įsitikinęs, kad saugu važiuoti, šviečiant žaliai šviesoforo signalui, atliko apsisukimo manevrą. Draudikas mano, kad būtent pareiškėjas nesilaikė KET 76 punkto, kuris numato, kad jeigu sankryžoje ties raudonu šviesoforo signalu pritvirtinta lentelė su žalia rodykle, nukreipta į dešinę, vairuotojams leidžiama sukti į dešinę ir degant draudžiamam šviesoforo signalui, tačiau prieš įvažiuodami į sankryžą jie privalo sustoti prieš kelio ženklą „Stop linija“ ir (ar) „Stop“ linijos, jeigu jų nėra, prieš pėsčiųjų perėją, šviesoforą ir vėl pradėti važiuoti tik įsitikinęs, kad tai yra saugu ir nebus trukdoma kitoms transporto priemonėms ir pėstiesiems, kurių judėjimo kryptį jie kerta. Draudikas teigia, kad pareiškėjas atliko posūkio į dešinę manevrą, neįsitikinęs, kad tai daryti saugu, t. y. nepraleido automobilio „BMW“, kurio judėjimo kryptį jis kirto, vadinasi, elgėsi nepakankamai atidžiai ir rūpestingai.

Draudiko teigimu, esminis eismo įvykio deklaracijos tikslas ir paskirtis yra užfiksuoti eismo įvykį, aprašant jo aplinkybes ir nubraižant įvykio schemą. Draudiko nuomone, būtent iš šių duomenų draudikas turi galimybę spręsti dėl atsakingo už žalą asmens, o nei eismo įvykio deklaracijos apibrėžtis, nei kitos teisės aktų nuostatos nesuponuoja, kad šios deklaracijos arba ją atitinkančio dokumento tikslas būtų apibrėžti ir sutarti dėl už eismo įvykį atsakingo asmens atsakomybės ir (ar) jos sąlygų. Draudiko manymu, tai, kad eismo įvykio deklaracijoje asmuo patvirtina savo atsakomybę, reiškia eismo įvykio dalyvio subjektyvų įvykio aplinkybių vertinimą, t. y. eismo dalyvių nuomonės pateikimą, todėl draudikas padarė išvadą, kad eismo įvykio deklaracija ar ją atitinkantis dokumentas, nors ir yra pagrindinis, tačiau ne vienintelis dokumentas, esantis pagrindu draudikui spręsti apie aplinkybes, būtinas draudžiamąjį įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti. Taigi, įvertinęs visus duomenis, draudikas nustatė, kad automobilio „BMW“ valdytojui civilinė atsakomybė nekyla, todėl draudikui nėra pagrindo vadovautis dalyvių pasirašyta eismo įvykio deklaracija ir keisti priimto sprendimo.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23

patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiško ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko priimto sprendimo 2019 m. sausio 23 d. eismo įvykį pripažinti nedraudžiamuoju pagrįstumo.

Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCPDĮ) 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad išmoka šio įstatymo nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė. To paties įstatymo 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad draudikas moka tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio išmoka, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Civilinės atsakomybės atsiradimo sąlygas, pagrindus ir bendruosius žalos atlyginimo principus nustato CK. Civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti šias sąlygas: neteisėtus veiksmus (CK 6.246 straipsnis), žalą (CK 6.249 straipsnis), priežastinį ryšį tarp asmens neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos (CK 6.247 straipsnis) ir kaltę (CK 6.248 straipsnis).

Atsižvelgiant į nurodytą teisinį reglamentavimą, pažymėtina, kad draudiko prievolė mokėti draudimo išmoką kyla ne dėl bet kurio įvykio, o tik dėl tokio, dėl kurio atsiranda transporto priemonės valdytojo civilinė atsakomybė (TPVCPDĮ 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 1 dalis). Todėl draudikui pareiga mokėti draudimo išmoką, atlyginančią automobiliui „Volkswagen“ per 2019 m. sausio 23 d. eismo įvykį padarytą žalą, kiltų, jei žala atsirado dėl automobilio „BMW“ valdytojo neteisėtų veiksmų ir būtų nustatytos visos sąlygos kilti civilinei atsakomybei.

Pagal Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo (toliau – Draudimo įstatymas) 98 straipsnio 2 dalį, draudikas privalo tirti aplinkybes, būtinas draudžiamojo įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti, dėdamas reikiamas pastangas. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 17 punkte draudžiamojo įvykio fakto egzistavimas taip pat įvardijamas kaip viena iš būtinųjų sąlygų, įgyvendinant nukentėjusio trečiojo asmens reikalavimo teisę į draudimo išmokos mokėjimą. Pagal Taisyklių 38 punktą, draudikas priima sprendimą dėl draudimo išmokos mokėjimo, atsižvelgdamas į dokumentus ir informaciją, įrodančius draudžiamojo įvykio faktą. Taisyklių 47 punkte nustatyta, kad draudimo išmoka mokama, kai nustatomas atsakingas dėl žalos padarymo asmuo (nesant TPVCPDĮ nurodytų išimčių), draudžiamojo įvykio faktas, aplinkybės ir žalos dydis. Remiantis nurodytomis teisės aktų nuostatomis, darytina išvada, kad draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamojo įvykio fakto nustatymu.

Draudikas teigia, kad transporto priemonės „BMW“ valdytojui nekyla civilinė atsakomybė už padarytą žalą, nes jis neatliko jokių neteisėtų veiksmų. Be to, draudiko teigimu, būtent pareiškėjas yra atsakingas už sukeltą eismo įvykį, nes atliko posūkio į dešinę manevrą, neįsitikinęs, kad tai daryti saugu, t. y. nepraleido automobilio „BMW“, kurio judėjimo kryptį jis kirto, vadinasi, elgėsi nepakankamai atidžiai ir rūpestingai.

Vertinant Lietuvos bankui pateiktus įrodymus, svarbu tai, kad nagrinėjamu atveju objektyviausiu įrodymu, galinčiu pagrįsti eismo įvykio dalyvių paaiškinimus, laikytina 2019 m. sausio 23 d. eismo įvykio deklaracija, nes ji yra patvirtinta abiejų eismo įvykio dalyvių parašais.

Iš 2019 m. sausio 23 d. eismo įvykio deklaracijos 14 laukelio, kurį pildė atsakingas už eismo įvykio žalą asmuo, duomenų matyti, kad transporto priemonės „BMW“ valdytojas savo parašu patvirtino prisiimantis kaltę dėl eismo įvykio kilimo. KET 5 punkte nurodyta, kad eismo įvykio dalyviai privalo mokėti KET ir jų laikytis. Asmuo, išmanantis KET, gali suprasti savo veiksmų priešingumą taisyklėms, todėl tuo pagrindu eismo įvykio deklaracijoje gali pripažinti savo kaltę arba jos nepripažinti. Pažymėtina, kad pats atsakomybės už padarytą žalą pripažinimo eismo įvykio deklaracijoje faktas paprastai implikuoja tai, kad būtent ją pripažinusio asmens elgesys neatitiko tokio eismo dalyvio elgesio modelio, koks tomis aplinkybėmis buvo privalomas.

Nagrinėjama atveju taip pat svarbu yra tai, kad buvo pateikti tiek pareiškėjo draudikui duoti paaiškinimai, tiek 2019 m. balandžio 29 d. Klaipėdos AVPK nutarimas nutraukti (nepradėti) administracinio nusižengimo bylos teiseną, kuriuose yra nurodoma, kad po eismo įvykio abiem transporto priemonių valdytojams nesutariant dėl kaltės buvo iškviesta policija. Lietuvos bankui pateikti duomenys patvirtina, kad į 2019 m. sausio 23 d. įvykio vietą atvykus policijos pareigūnams eismo įvykio kaltę pripažino automobilio „BMW“ vairuotojas, todėl abu vairuotojai užpildė eismo įvykio deklaraciją. Lietuvos banko vertinimu, minėtos aplinkybės taip pat suteikia pagrindą konstatuoti, kad už eismo įvykio kilimą atsakingas yra būtent automobilio „BMW“ vairuotojas. Atsižvelgiant į tai ir įvertinus aplinkybę, kad transporto priemonės „BMW“ valdytojas savo parašu patvirtino savo atsakomybę už 2019 m. sausio 23 d. eismo įvykį, taigi, patvirtino savo veiksmų neteisėtumą, draudiko teiginiai, kad automobilio „BMW“ valdytojas neatliko jokių neteisėtų veiksmų, nes žalos atsiradimą sąlygojo pareiškėjo neteisėti veiksmai, ir šių aplinkybių pagrindu priimtas sprendimas nemokėti draudimo išmokos negali būti laikomi pagrįstais.

Be to, vertinant visus pateiktus duomenis, svarbu yra tai, kad draudikas nepateikė informacijos, kad, priimdamas sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju, buvo atlikęs visus draudžiamojo įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti būtinus veiksmus, t. y. draudikas nepateikė duomenų, kad analizavo transporto priemonių susidūrimo mechanizmą (pareiškėjas nurodė, kad automobilio „BMW“ vairuotojas atsitrenkė jau baigus manevrą), eismo įvykio vietą (kiek eismo juostų yra įvykio vietoje, kuria eismo juosta prieš susidūrimą važiuojo pareiškėjas ir automobilio „BMW“ vairuotojas), taip pat nenurodė, ar yra gavęs automobilio „BMW“ vairuotojo paaiškinimus dėl įvykusio įvykio (ar jis po eismo įvykio sutinka su prisiimta atsakomybe, ar ne). Darytina išvada, kad draudikas, prieš priimdamas sprendimą, nedėjo reikiamų pastangų tam, kad būtų ištirtos visos sprendimui priimti reikšmingos aplinkybės, todėl priėmė nepagrįstą sprendimą.

Atkreiptinas dėmesys, kad draudikas nepateikė jokių duomenų, paneigiančių abiejų eismo įvykio dalyvių pasirašytoje eismo įvykio deklaracijoje nurodytas aplinkybes ir kurių pagrindu būtų galima nustatyti, kad už žalą atsakingas yra būtent automobilio „BMW“ vairuotojas (tik savo subjektyvius paaiškinimus). Remiantis TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalies ir 3 straipsnio 1 dalies nuostatomis, automobilio „BMW“ vairuotojui kyla civilinė atsakomybė, o tai suponuoja išvadą, kad įvykis turi būti pripažintas draudžiamuoju. Nustačius draudžiamojo įvykio faktą, draudikui atsiranda prievolė išmokėti pareiškėjui draudimo išmoką (CK 6.987 straipsnis).

Nagrinėjama atveju svarbu yra ir tai, kad pareiškėjo atstovė kreipimesi į Lietuvos banką pateikė reikalavimą pripažinti 2019 m. sausio 23 d. įvykį draudžiamuoju ir išmokėti 764 Eur draudimo išmoką. Vertinant visus Lietuvos bankui pateiktus duomenis, pažymėtina, kad, nors pareiškėjo atstovė suformulavo konkretų draudikui keliamą reikalavimą, t. y. išmokėti 764 Eur draudimo išmoką, tačiau nepateikė jokių duomenų, pagrindžiančių, kad pareiškėjas per eismo įvykį patyrė būtent 764 Eur nuostolių. Atsiliepime į pareiškėjo atstovės kreipimąsi draudikas nepateikė jokių duomenų, patvirtinančių, kad buvo nustatytas konkretus pareiškėjo patirtas nuostolis. Kadangi nėra galimybės nustatyti, kad per eismo įvykį pareiškėjas patyrė būtent pareiškėjo atstovės nurodomą nuostolio dydį, darytina išvada, kad draudikas teisės aktų nustatyta tvarka privalo įvertinti ir pareiškėjui išmokėti žalos nustatymo taisyklės atitinkančią draudimo išmoką, atlyginančią per 2019 m. sausio 23 d. eismo įvykį pareiškėjo patirtus nuostolius.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.2 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Iš dalies tenkinti pareiškėjo G. D. reikalavimą ir rekomenduoti draudikui pripažinti 2019 m. sausio 23 d. eismo įvykį draudžiamuoju ir apskaiciuoti ir išmokėti draudimo išmoką.

2. Įpareigoti draudiką per mėnesį nuo šio sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie šio sprendimo rezoliucinės dalies 1-ame punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Draudikui neįvykdžius minėtos rekomendacijos, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Reguliuojamos rinkos priežiūros skyriaus
viršininkas, pavaduojantis Finansinių paslaugų
ir rinkų priežiūros departamento direktorių

Vaidas Cibas